stammend, Kṛshṇa gehörig; *n.* Fell der schwarzen Antilope.

कार्ष्णायस, *f.* ई eisern.

कार्ष्णि *m. Patr. zu Kṛshṇa.*

कार्ष्ण्य *n.* Dunkelheit, Schwärze, Finsternis.

कार्ष्मन् *n.* Furche (*als Ziel des Wettlaufes*).

कार्ष्मर्य *m. N. einer Pflanze.*

1. **काल**, *f.* ई blauschwarz, schwarz. *m.* das Schwarze im Auge; *Bein. Rudra-Çiva's*; *f.* **काली** *N. einer Göttin.*

2. **काल** *m.* die Zeit, *bes.* die rechte Zeit, Gelegenheit zu (*Gen., Dat., Loc., Inf. o.* —°); Jahreszeit; Essenszeit, (*zwei am Tage*; *also auch:*) Tageshälfte Stunde; Zeitrechnung, Ära; Zeitmafs, Prosodie; Weltordnung, Schicksal; Tod, Todesgott. **परः कालः** die höchste Zeit zu (*Infin.*). **कालं कर्** die Zeit festsetzen für (*Loc.*). **कालेन** mit der Z. (*auch mit* **गच्छता**), zu Zeiten; **कालेन दीर्घेण, बहुना** *o.* **महता**; **कालस्य दीर्घस्य** *o.* **महतस्** nach langer Zeit. **कालात्** *o.* **कालतस्** im Verlauf der Z., mit der Z. **काले** zur rechten *o.* bestimmten Z., mit d. Z. = allmählich; *dopp.* immer zu seiner Z. **काल** (°—) zur rechten Z., mit der Z. **उभौ कालौ** Morgen u. Abend. **षष्ठे काले** in der sechsten Tageshälfte, *also* nach drei Tagen; **पञ्चशते काले** nach 250 Tagen.

कालक blauschwarz, schwarz; *f.* **कालका** ein best. Vogel, **कालिका** die Göttin Kâlî.

कालकञ्ज *m. Pl. N. eines Asurageschlechtes.*

कालकण्ठक *m.* Sperling.

कालकर्मन् *n.* Tod.

कालकूट *m.* Gift (*bes. das bei der Quirlung des Oceans entstandene*).

कालकृत durch die Zeit hervorgebracht, mit der Z. vorübergehend, temporär.

कालक्षेप *m.* das Hinbringen der Zeit; das Hinzögern.

कालचक्र *n.* das Rad der Zeit.

कालज्ञ die (*zu etwas bestimmten*) Zeiten kennend.

कालज्ञान *n.* die Kenntnis der Zeit.

कालदण्ड *m.* der Stab des Todesgottes.

कालधर्म *u.* °**र्मन्** *m.* der Tod (*eig.* das Gesetz der Zeit).

कालनेमि *m. N. eines Asura.*

कालपर्यय *u.* °**पर्याय** *m.* der Verlauf der Zeit.

कालपाश *m.* der Strick des Todesgottes; die Todesschlinge.

कालप्राप्त mit der Zeit kommend.

कालयोग *m.* die Fügung der Zeit; °**तस्** nach den Zeitverhältnissen.

कालवाल mit schwarzem Schweif.

कालविद् *u.* °**विद्या** *f.* = °**ज्ञ** *u.* °**ज्ञान**.

कालसूत्र *n.* die Angelschnur des Todesgottes; *N. einer best. Hölle* (*m.*).

कालहरण *n.*, °**हार** *m.* Zeitverlust, Hinzögern.

कालागुरु *m.* eine schwarze Art Agallochum.

कालानुसार्य *n.* Art Harz.

कालान्तर *n.* Zwischenzeit; *Instr. u. Abl.* nach einer Zwischenzeit. °**क्षम** einen Aufschub vertragend.

कालायस eisern; *n.* das Eisen.

कालायसदृढ eisenhart *o.* -fest.

कालिक zeitlich, zeitgemäfs; —° so lange wie — dauernd.

कालिङ्ग *u.* °**क** aus dem Lande der Kaliṅga stammend; *m.* ein Bewohner *o.* ein Fürst von K.

कालिदास *m. N. versch. Dichter.*

कालिन्द् *n.* Wassermelone; *f.* ई *Patron. der Yamunâ.*

कालिमन् *m.* Schwärze.

कालीन zeitlich; (—°) = **कालिक**.

कालीयक *m. N. eines Schlangendämons*; *n.* wohlriechende Holzart.

काव्य *n.* Tagesanbruch; *Acc. u. Loc.* mit T.

1. **काव्य** die Eigenschaften eines Weisen habend.

2. **काव्य** *dass.*; *n.* Weisheit, Sehergabe.

3. **काव्य** *n.* Gedicht, *bes.* Kunstgedicht; Poesie. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*

काव्यकर्तर् *m.* Dichter.